

[Gammelgaard]

høje lejeværdien stillet et ændringsforslag, der peger i samme retning.

Baggrunden for forslaget er jo, at standardfradraget på selvangivelsen ikke har været ændret længe, og at der kan skaffes flere arbejdspladser i byggeriet. Der er for os ingen tvivl om, at forslag af den art, som vi selv har fremsat, og som nu også CD er inde på, giver en hurtigt virkende og effektiv beskæftigelseseffekt. Det vil begrænse det såkaldte måneskinsarbejde og vil i øvrigt også give virksomhederne mulighed for at tilbyde flere unge en lære- eller praktikplads.

Hvad angår skatteministerens kritik af de administrative konsekvenser vil jeg gerne henvise til den skrivelse, som Håndværksrådet har tilsendt folketingets boligudvalg og folketingets skatteudvalg. Det er i den skrivelse, man fra Håndværksrådets side foreslår en ordning med fradrag på 30.000 kr. i skatten over 3 år. Heri hedder det bl.a., at selvfølgelig vil dette nødvendiggøre en registrering af udgifterne for den enkelte skatteyder, og der vil også være behov for en kontrol af, at de udførende firmaer har bogført udgifterne. Men dette registrerings- og kontrolarbejde kan efter alt at dømmes organiseres centralt og ved hjælp af EDB, f.eks. ved inddragelse af Kommunedata, hvorved krydsrevisioner kan foretages umiddelbart. I den forbindelse nævner man så, at firmaer i EDB-branchen over for Håndværksrådet har givet udtryk for, at der er tale om en overkommelig opgave til en særdeles lav pris, så også af den grund må vi afvise indvendingerne imod forslaget. Der er en række positive virkninger ved at føre et forslag af denne art ud i livet, som også det konservative folkeparti flere gange har påvist.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre er positiv over for dette forslag til folketingsbeslutning, der indeholder tre dele.

For det første et forslag om at forhøje fradraget for vedligeholdelsesudgifter i ejerboliger. Den del af forslaget er i princippet identisk med et forslag, som venstre selv fremsatte i folketinget den 16. oktober 1980, og som var til første behandling den 27. november samme år. Det adskiller sig kun fra dette for så vidt angår beløbsgrænsen, som vi dengang havde sat til 10.000 kr., hvor CD nu foreslår 15.000 kr. som den maksimale grænse for

fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter i ejerboliger. Man kan altid diskutere grænsen, og vi er i hvert fald i princippet enige i denne del af forslaget.

Den anden del af forslaget går ud på, at også lejere skal kunne få adgang til at foretage et sådant fradrag. Her er der måske nok nogle enkelte problemer, bl.a. i forbindelse med en vurdering af, hvem vedligeholdelsespligten i udlejningslejligheder påhviler, om den påhviler lejeren eller udlejeren, men den slags problemer er nok ikke større, end at de kan løses, og vi vil i hvert fald gå ind i en positiv drøftelse også af den del af forslaget.

Endelig indeholder forslaget for det tredje det element, at også indehavere af ejerlejligheder skal have adgang til de samme fradrag som indehavere af ejerboliger i øvrigt. Vi synes, der her er tale om en rimelig og påkrævet ligestilling, så det kan vi også støtte.

Vi mener, at et sådant forslag om at forbedre mulighederne for at foretage fradrag for vedligeholdelsesudgifter er så meget mere berettiget, som det nuværende standardfradrag på 2.000 kr. maksimalt har været fastholdt uændret siden 1965. Regeringen er jo så optaget af at indeksregulere på mangfoldige områder, men på netop dette punkt har den altså ikke villet lade standardfradragets maksimumsgrænse følge den almindelige prisudvikling. Her var en rimelig lejlighed til at sige: nu forhøjer vi fradraget, og så gør vi det på en sådan måde, at det er med dokumentation for faktisk afholdte vedligeholdelsesudgifter.

Vi mener dernæst, at forslaget vil give en langt større interesse for at vedligeholde den ældre del af boligmassen.

For det tredje mener vi, at forslaget vil give mere beskæftigelse, og jeg er helt uenig i skatteministerens bedømmelse af forslagets beskæftigelsesmæssige virkninger.

Endelig for det fjerde mener vi, at forslaget kan være med til at begrænse en del af det såkaldte sorte arbejde. Der er altså mange gode grunde til at gennemføre denne omlægning af fradragsmulighederne.

Så vil jeg til den kritik, som er blevet fremført fra såvel skatteministerens som den socialdemokratiske ordførers side, sige vedrørende det, at dette forslag skulle vende den tunge ende nedad, at det er et bemærkelsesværdigt argument, netop når det tages i anvendelse af socialdemokratiet. Jeg erindrer